

Regeringen ønsker ikke på nuværende tidspunkt at medvirke til en ændring af lovgivningen som foreslået i det foreliggende beslutningsforslag. I det halve år, der er gået, siden forslaget sidst blev debatteret her i salen, har der været en livlig offentlig debat om, hvorvidt der bør være mulighed for, at homoseksuelles partnerskab kan indgås ved en kirkelig eller religiøs handling i lighed med vielse af heteroseksuelle.

Debatten har været så livlig og udbredt, at der næppe er mange avislæsere i dette land, som har kunnet undgå at bemærke den. Hvis man har den holdning, at det bør være muligt for homoseksuelle partnere at indgå deres partnerskab ved en kirkelig handling, en vielse, eller hvad man nu vil kalde det, har der altså været masser af incitament til at give den mening til kende.

Hvis der er et trossamfund, som gerne vil kunne tilbyde et sådant ritual til sine homoseksuelle medlemmer, har der været mange incitamentter til at stå frem og sige: Lad os få mulighed for at gøre det. Men indtil nu har kun ét trossamfund, Forn Siðr, Asa- og Vanetrosamfundet i Danmark, henvendt sig til Kirkeministeriet ud fra ønsket om at medvirke ved registrering af partnerskab.

Adskillige deltagere i debatten har da også talt for, at der bør åbnes mulighed for, at partnerskab mellem to mennesker af samme køn kan indgås ved en kirkelig eller religiøs handling, der er en parallel til vielse af en mand og kvinde. Men disse røster har efter mening ikke lydt i et antal eller med en vægt, som kan begrundes, at der på nuværende tidspunkt skulle tages initiativ til ændring af lovgivningen.

Kl. 19.30

Bortset fra Forn Siðr er der således ikke nogen, som på vegne af et trossamfund uden for folkekirken har udtrykt ønske om en ændring. De har ikke bedt om at få muligheden. Det er samtidig blevet meget klart understreget i debatten, at der inden for folkekirken fortsat er meget delte meninger om dette spørgsmål.

Der er både præster og lægfolk, som har talt for, at der bør være mulighed for en kirkelig handling for homoseksuelle, der er parallel med den kirkelige vielse af heteroseksuelle. Men der er også mellem 25.000 og 30.000, som har tilsluttet sig Indre Missions underskriftskampagne med overskriften »Nej til ritual«. De har skrevet under på den holdning, at et ritual for kirkelig velsignelse eller kirkelig vielse af homofile par anses for at være i konflikt med ægteskabet som

skaberordning og i strid med klare bibelske ud-sagn og intentioner.

Så sent som for 4 uger siden har folkekirken biskopper åbent vedgået, at de er meget delte i spørgsmålet om et eventuelt ritual for velsignelse eller vielse af homoseksuelle partnere. I et offentligt referat fra et bispemøde i Odense den 21. og 22. oktober hedder det således:

»Biskopperne ser forskelligt på nødvendigheden af fælles ordninger vedrørende velsignelse eller vielse af registrerede partnere, men finder, at der er behov for en nærmere præcisering af det teologiske grundlag for biskoppernes udtalelse fra 1997. Biskopperne vil på denne baggrund analysere og evaluere den hidtidige praksis med den gudstjenestelige markering i forbindelse med indgåelse af registreret partnerskab, herunder beskrive de muligheder (bl.a. fortsættelsen af 1997-ordningen, en vejledende ordning vedrørende en gudstjenestelig markering eller indførelse af egentlige ritualer for velsignelse eller vielse), der har været fremme i den offentlige debat og konsekvenserne heraf.« Det er, har jeg forstået, biskoppernes hensigt at arbejde med disse spørgsmål her i efteråret og derefter fortsætte drøftelsen ved det næste bispemøde i januar.

Under debatten om beslutningsforslaget i maj gav jeg udtryk for, at det kan opfattes som et politisk pres på trossamfundene eller utidig politisk indblanding i trossamfundenes indre anliggender, hvis der i lovgivningen åbnes mulighed for, at trossamfund kan medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab, uden at der fra hverken folkekirken eller andre trossamfund er udtrykt markante ønsker om en sådan mulighed.

Den opfattelse har regeringen fortsat, og jeg kan konstatere, at der bortset fra henvendelsen fra Forn Siðr gennem de seneste måneders livlige debat ikke er blevet åbenbaret sådanne ønsker i trossamfundene.

Jeg sagde også i foråret, at opfattelsen af henholdsvis ægteskab og partnerskab mellem to mennesker af samme køn til dels er eller kan være teologisk eller trosmæssigt begrundet og til dels er eller kan være bygget på kulturelt betingede forudsætninger. Det er, mener jeg, fuldt ud blevet bekræftet i den offentlige debat.

Det er muligt, at der for tiden er ved at ske en holdningsændring, som på et tidspunkt kan føre til, at regeringen tager spørgsmålet op til ny overvejelse, men indtil da ønsker regeringen imidlertid ikke at tage initiativer til ændring af lovgivningen.